

Kniha Daniel — číslo čtyřicet šest

Odpočinutí a občerstvení

Jeff Pippenger

2024-01-10

Koho bude vyučovat poznání? a komu dá porozumět učení? Těm, kteří jsou odstaveni od mléka a odtrženi od prsů. Neboť přikázání musí být na přikázání, přikázání na přikázání; řádek na řádek, řádek na řádek; tu trochu a tam trochu. Neboť koktavými rty a jiným jazykem bude mluvit k tomuto lidu. Jimž řekl: Toto je odpočinutí, v němž můžete dát odpočinout znavenému; a toto je občerstvení; avšak nechtěli slyšet. Ale slovo Hospodinovo jim bylo přikázání na přikázání, přikázání na přikázání; řádek na řádek, řádek na řádek; tu trochu a tam trochu; aby šli a padli nazpět a byli zlomeni a polapeni a zajati. Proto slyšte slovo Hospodinovo, vy posměvační muži, kteří panujete nad tímto lidem, jenž je v Jeruzalémě. Protože jste řekli: Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí a s peklem jsme v dohodě; až se přežene zaplavující bič, nedolehne na nás; neboť jsme učinili lež svým útočištěm a pod klamem jsme se ukryli. Proto takto praví Panovník Hospodin: Hle, kladu na Sionu za základ kámen, kámen vyzkoušený, drahý kámen úhelný, základ jistý; kdo věří, nebude spěchat. A soud položím za měřicí šňůru a spravedlnost za olovnici; a kroupy odmetou útočiště lži a vody zaplaví úkryt. A vaše smlouva se smrtí bude zrušena a vaše dohoda s peklem neobstojí; až se přežene zaplavující bič, budete jím pošlapáni. Izajáš 28,9–18.

V roce 1863 začali posměvační muži, kteří vládli Jeruzalému, postupně zastírat Millerovy drahokamy a nahrazovat je padělanými mincemi a drahokamy. Tímto jednáním „uzavřeli smlouvu se smrtí“, učinili ze „lži“ své „útočiště“ a „ukryli se“ „pod klamem“. Měli však být vyzkoušeni poselstvím posledního dne o „odpočinutí“ a o „občerstvení“, o němž Petr hovoří v knize Skutků.

Avšak Bůh tak naplnil to, co předem oznámil ústy všech svých proroků, že Kristus bude trpět. Proto činite pokání a obraťte se, aby byly vaše hříchy vymazány, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně; a aby poslal Ježíše Krista, který vám byl předem zvěstován; jehož musí přijmout nebesa až do časů obnovení všeho, o čem Bůh mluvil ústy všech svých svatých proroků od počátku světa. Neboť Mojžíš vpravdě řekl otcům: Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z vašich bratrů, jako mne; toho poslouvejte ve všem, cokoli vám řekne. A stane se, že každá duše, která neuposlechne toho proroka, bude vyhlazena z lidu. Ano, i všichni proroci od Samuela a ti, kteří přišli po něm, všichni, kteří mluvili, rovněž předpověděli tyto dny. Skutky 3,18–24.

Petr ukazuje, že všichni proroci mluvili o dobách občerstvení a o pozdním dešti, a Izajáš označuje třídu těch, kdo odmítají závěrečné doby občerstvení, k nimž dochází při završení vyšetřujícího soudu, kdy jsou hříchy vymazávány a padá pozdní déšť. V té době bude třída těch, kteří uzavřeli smlouvu se smrtí, o níž se Izajáš zmiňuje, podle Petra „vyhlazena z lidu“. Sestra Whiteová často pojednává právě o tomto čase Izajášova odpočinutí a občerstvení.

„Anděl, který se spojuje při hlásání poselství třetího anděla, má ozářit celou zemi svou slávou. Zde je předpověděno dílo celosvětového rozsahu a neobyčejné moci. Adventní hnutí let

1840–44 bylo slavnou manifestací Boží moci; poselství prvního anděla bylo neseno ke každé misijní stanici na světě a v některých zemích se projevil největší náboženský zájem, jaký byl v kterékoli zemi zaznamenán od reformace šestnáctého století; avšak to vše má být překonáno mocným hnutím pod posledním varováním třetího anděla.

„Dílo bude podobné dílu dne Letnic. Jako byl dán ‚raný déšť‘ při vylití Ducha svatého na počátku evangelia, aby způsobil vzejití vzácného semene, tak bude při jeho závěru dán ‚pozdní déšť‘ k dozrání žně. ‚A poznáme, budeme-li usilovat poznat Hospodina: jeho vycházení je připraveno jako jitro; přijde k nám jako déšť, jako pozdní a raný déšť na zemi.‘ Ozeáš 6,3. ‚Radujte se tedy, synové Siona, a veselte se v Hospodinu, svém Bohu; neboť vám dává raný déšť v pravé míře a sešle vám déšť, raný déšť i pozdní déšť.‘ Joel 2,23. ‚V posledních dnech, praví Bůh, vyleji ze svého Ducha na každé tělo.‘ ‚A stane se, že každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen.‘ Skutky 2,17.21.“

„Veliké dílo evangelia nemá skončit menším projevem Boží moci, než jaký provázel jeho počátek. Prorocství, která se naplnila ve vylití raného deště na počátku evangelia, se mají znovu naplnit v pozdním dešti při jeho závěru. Zde jsou ‚časy občerstvení‘, k nimž apoštol Petr vzhlížel, když řekl: ‚Proto činite pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně, a aby poslal Ježíše.‘ Skutky 3,19.20.“ Velký spor, 611.

Zkouška je založena na metodologii pozdního deště, jak je vyjádřena slovy „řádek za řádkem“. Zkušební poselství je předáváno strážci, kteří jsou „jiného jazyka“ a kteří jsou znázorněni jako ti, kdo mají „oktavé rty“. Zkušební poselství pozdního deště bude předáváno strážci, kteří nebyli vycvičeni v metodologii odpadlého protestantismu a katolicismu, kterou adventismus přijal v průběhu celé své historie vzpoury.

„Není již daleko doba, kdy zkouška přijde na každou duši. Bude nám vnucováno znamení šelmy. Ti, kdo krok za krokem ustupovali světským požadavkům a přizpůsobovali se světským zvykům, nebudou pokládat za těžké poddat se vládnoucím mocnostem spíše než se vystavit posměchu, urážkám, hrozbě vězení a smrti. Zápas se vede mezi Božími příkázáními a příkázáními lidskými. V této době bude v církvi odděleno zlato od strusky. Pravá zbožnost bude zřetelně odlišena od jejího zdání a pozlátka. Mnohá hvězda, kterou jsme obdivovali pro její jas, tehdy pohasne ve tmě. Pleva bude jako oblak unášena větrem, a to i z míst, kde vidíme jen humna plná bohaté pšenice. Všichni, kdo na sebe berou ozdoby svatyně, ale nejsou oděni Kristovou spravedlností, se ukážou v hanbě své vlastní nahoty.“

„Když jsou stromy bez ovoce skáceny jako břemeno země, když jsou zástupy falešných bratří odlišeny od pravých, tehdy budou skrytí zjeveni očím a s hosana se seřadí pod praporem Kristovým. Ti, kdo byli bojácni a nedůvěřovali sami sobě, se otevřeně přihlásí ke Kristu a k Jeho pravdě. Nejslabší a nejváhavější v církvi budou jako David — ochotni jednat i odvážit se. Čím hlubší bude noc pro Boží lid, tím zářivější budou hvězdy. Satan bude věrně krutě sužovat; ale ve jménu Ježíše vyjdou jako více než vítězové. Tehdy se Kristova církev ukáže „krásná jako měsíc, jasná jako slunce a hrozná jako vojsko s praporci.“

Semena pravdy, která jsou rozsévána misionářským úsilím, tehdy vzejdou, rozkvetou a ponesou ovoce. Duše přijmou pravdu a obstojí v soužení a budou chválit Boha za to, že mohou

trpět pro Ježíše. „Na světě budete mít soužení; ale buďte dobré mysli; já jsem přemohl svět.“ Když se přehánějící pohroma přežene zemi, když věječka pročistí Jehovovo humno, Bůh bude pomoci svému lidu. Satanovy trofeje mohou být vyvýšeny vysoko, avšak víra čistých a svatých nebude zastrážena.

„Eliáš vzal Elišu od pluhu a vložil na něj svůj plášť zasvěcení. Povolání k tomuto velikému a slavnostnímu dílu bylo předloženo mužům učeným a váženým; kdyby byli malí ve vlastních očích a plně důvěřovali Hospodinu, poctil by je tím, že by nesli jeho prapor vítězně až k vítězství. Oni se však oddělili od Boha, poddali se vlivu světa, a Hospodin je zavrhl.

„Mnozí vyvyšovali vědu a ztratili ze zřetele Boha vědy. Tak tomu nebylo s církví v dobách její nejčistší podoby.“

„Bůh vykoná v našich dnech dílo, které očekává jen málokdo. Vzbudí a vyvýší mezi námi ty, kteří jsou vyučeni spíše pomazáním Jeho Ducha než vnějším vzděláním vědeckých institucí. Těmito prostředky není třeba pohrdat ani je odsuzovat; jsou ustanoveny Bohem, mohou však poskytnout jen vnější předpoklady. Bůh zjeví, že není závislý na učených, samolibých smrtelnících.“ Testimonies, svazek 5, 81, 82.

„Přetékající metla“ je symbolem nedělního zákona, který začíná v hodině velikého zemětřesení ze Zjevení 11. Představuje postupnou dobu zkoušky nedělním zákonem.

„Cizí národy budou následovat příklad Spojených států. Ačkoli ona jde v čele, přece tatáž krize dolehne na náš lid ve všech částech světa.“ Testimonies, svazek 6, 395.

Těsně před nedělním zákonem jsou padělané mince z Millerova snu smeteny z okna, právě tak jako jsou laodicejští adventisté vyvrženi z úst Páně. Potom je církev vyzdvížena jako korouhev, „krásná jako měsíc, čistá jako slunce a hrozná jako vojsko s praporci“. Izajášovo poselství, které vychází z „jiného jazyka“ a „křivých rtů“, představuje ty, kdo jsou pozdvíženi a vyvýšeni a kdo jsou vyučováni pomazáním Jeho Ducha spíše než vnějším výcvikem vědeckých institucí. Opilci Efraimovi neobstojí ve zkoušce „řádek za řádkem“, neboť moudrost jejich moudrých mužů pominula. Proroctví se pro ně stalo jako zapečetěná kniha.

Dějiny, o nichž podle Petra hovořili všichni proroci od Samuela, poskytují několik znázornění zničení adventistů, kteří odmítají poselství pozdního deště; avšak při nedělním zákonu netrpí fyzickou smrtí, nýbrž smrtí duchovní, kterou provází poznání skutečnosti, že jsou navěky ztraceni, jak je to znázorněno pošetilými pannami, které si v knize Ámos uvědomují, že jsou ztraceny.

Hle, přicházejí dny, praví Panovník Hospodin, kdy pošlu na zemi hlad, ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, nýbrž po slyšení slov Hospodinových. A budou bloudit od moře k moři a od severu až k východu; budou pobíhat sem i tam, aby hledali slovo Hospodinovo, ale nenajdou je. V onen den omdlí žízň krásné panny i mládenci. Ti, kdo přísahají při hříchu Samaří a říkají: Živ jest tvůj bůh, ó Dane! a: Živa jest bohoslužba Bér-šeby! i ti padnou a již nikdy nepovstanou. Ámos 8,11–14.

Poté, co Izajáš odkáže na hodinu nedělního zákona symbolem „přehánějící metly“, obrací se k trvajícimu strachu a úzkosti těch, kteří uzavřeli smlouvu se smrtí.

A vaše smlouva se smrtí bude zrušena a vaše dohoda s peklem neobstojí; když se převalující pohroma přežene, budete jí pošlapáni. Od chvíle, kdy vyjde, vás zachvátí; neboť ráno co ráno bude přecházet, ve dne i v noci; a pouhé porozumění té zprávě bude zdrojem úzkosti. Izajáš 28:18, 19.

Porozumění nárůstu poznání, znázorněnému Millerovými klenoty, pak již nebude dostupné, avšak „porozumění“ zprávě o postupující krizi nedělního zákona odhalí, že jejich smlouva se smrtí byla zrušena. Ti, kdo se ukrývali „pod lží“, tehdy rozpoznají, že „Panovník Hospodin“ položil „na Sijónu za základ kámen, kámen vyzkoušený, drahý úhelný kámen, pevný základ“, avšak bude již pozdě. Lži, pod nimiž se ukrývali, jak postupovali dějinami, budou tehdy smeteny. Mnohé z těchto zjevných lží lze snadno rozpoznat ve vidění o řece Úlaj.

Millerité, v souladu se svým porozuměním druhé kapitole Daniela, ztotožnili království v osmé kapitole Daniela se stejnými královstvími, která jsou znázorněna v kapitole sedmé. Rozdíl mezi oběma kapitolami spočívá v tom, že sedmá kapitola představuje politické prvky těchto království, zatímco osmá kapitola představuje jejich náboženské prvky. Z tohoto důvodu je osmá kapitola Daniela podána v terminologii svatyně.

Osmá kapitola knihy Daniel používá symboliku svatyně k znázornění království, avšak každý symbol svatyně, který je v této kapitole představen, je porušen, a tím je vyznačen rozdíl mezi pravým náboženstvím Kristovým a falešným náboženstvím satanovým. Beran je zvíře, které se používalo jako oběť v Boží svatyni, avšak každá svatyněová oběť měla být bezvadná. Beran v osmé kapitole byl vyloučen z použití jako oběť v Boží svatyni, neboť jeho rohy nebyly totožné.

Potom jsem pozdvihl své oči a viděl, a hle, před řekou stál beran, který měl dva rohy; a oba rohy byly vysoké, ale jeden byl vyšší než druhý, a ten vyšší vyrostl naposled. Daniel 8,3.

Beran se dvěma rohy nestejné délky by nebyl přijat jako oběť v Boží svatyni, avšak tato symbolika se netýká pravého Božího náboženství, nýbrž satanova padělaného náboženství pohanství. Následující království bylo znázorněno kozlem, který je rovněž obětí svatyně, avšak opět byl kozel znetvořen, neboť měl roh mezi svými očima, postrádaje souměrnost dokonalosti požadované od oběti svatyně.

A když jsem pozoroval, hle, od západu přicházel kozlík po povrchu celé země, aniž se dotýkal země; a ten kozlík měl mezi očima nápadný roh. Daniel 8,5.

Nakonec byl roh kozla zlomen a vzešly z něj čtyři rohy, což jej rovněž vylučuje z toho, aby byl obětí v Boží svatyni.

Kozel se tedy nesmírně vzmohl; a když byl silný, veliký roh se zlomil, a místo něho vystoupily čtyři nápadné rohy ke čtyřem větrům nebeským. Daniel 8,8.

Osmá kapitola knihy Daniel začíná bez toho, aby bylo království Babylóna označeno symbolem. Babylón, první království biblického proroctví, již byl biblicky ustanoven na základě dvou svědků druhé a sedmé kapitoly; avšak v osmé kapitole je Babylón záměrně skryt, aby byl zdůrazněn prorocký rys papežství, totiž že obdrží smrtelnou ránu, která je nakonec uzdravena. Během období

od jeho smrtelné rány až do chvíle, kdy je uzdravena, je papežství prorocky skryto neboli zapomenuto. Toto skrytí bylo rovněž znázorněno tím, že Nebúkadnesarovo království bylo odňato a poté znovu obnoveno.

Osmá kapitola knihy Daniel začíná přímým symbolem druhého království tím, že uvádí berana představujícího medo-perskou říši, po němž následuje zkažený kozel představující království Řecka. Potom z jednoho ze čtyř větrů, do nichž se rozpadly čtyři rohy Řecka, Daniel vidí malý roh představující čtvrté království Říma. Malý roh představuje obě fáze Říma, které jsou znázorněny ve čtyřech verších. Pohanský Řím je představován malým rohem v mužském rodě a papežský Řím malým rohem v rodě ženském.

A z jednoho z nich vyšel malý roh, který nesmírně vzrostl k jihu a k východu i k překrásné zemi. A vzrostl až k nebeskému vojsku; a svrhl na zem některé z vojska i z hvězd a pošlapal je. Ano, vyvyšoval se až ke knížeti vojska, a jím byla odňata ustavičná oběť a místo jeho svatyně bylo strženo. A bylo mu vydáno vojsko proti ustavičné oběti pro přestoupení, a srazilo pravdu k zemi; a jednalo a dařilo se mu. Daniel 8,9–12.

Malý roh Říma, který vstupuje do vyprávění v devátém verši, je vyjádřen v mužském rodě; potom v desátém verši je malý roh vyjádřen v ženském rodě; dále v jedenáctém verši je malý roh vyjádřen v mužském rodě; a poté ve dvanáctém verši je malý roh opět vyjádřen v ženském rodě.

Daniel osmá kapitola skrývá první království, poté jsou následující dvě království znázorněna jako poskvrněné svatyní související šelmy a čtvrté království je znázorněno rohem. Roh je prorocky zkažený, neboť se objevuje jako muž, potom žena, potom muž a potom žena.

Žena nebude nosit to, co náleží muži, ani muž neobleče ženský oděv; neboť každý, kdo tak činí, je ohavností Hospodinu, tvému Bohu. Deuteronomium 22,5.

Mužský projev malého rohu pohanského Říma se nachází ve verších devět a jedenáct, zatímco ženský projev malého rohu papežského Říma se nachází ve verších deset a dvanáct. Rod malého rohu se rozpoznává při zohlednění Danielových slov na úrovni původního textu, což Miller nemohl postřehnout, neboť používal pouze Crudenovu konkordanci a Crudenova konkordance neposkytuje žádné informace o původním jazyce. Kolísání rodů v průběhu těchto čtyř veršů překladatelé Bible krále Jakuba rozpoznali a v daném oddílu je skutečně zachovali, víte-li, na co se zaměřit.

Překladatelé rozpoznali rozdíl mezi mužským a ženským malým rohem ve verších devět až dvanáct a tento rozdíl vyjádřili slovem „ono“. Slovo „ono“ je užito pro malý roh tehdy, když je v ženském rodě. Viz Daniel, kapitola osmá, verš deset:

A vzrostl až k nebeskému vojsku; a některé z vojska i z hvězd svrhl na zem a pošlapal je. Daniel 8,10.

„Vzmohl se velmi“ a „svrhlo“, čímž se malý roh ztotožňuje se ženou. Dvanáctý verš uvádí:

A bylo mu dáno vojsko proti každodenní oběti pro přestoupení, a pravdu povalilo k zemi; a jednalo, a dařilo se mu. Daniel 8,12.

Ve dvanáctém verši bylo přidáno slovo „jej“, které nepředstavuje malý roh přesně, neboť malý roh je v tomto verši dvakrát označen jako „ono“, a je tak vyjádřen v ženském rodě. Překladatelé si zjevně povšimli Danielova rozlišení rodu, avšak nebyli si jisti, co měl Daniel na mysli, a pokusili se dodatkem kurzívou vyznačeného slova „jej“ učinit malý roh v tomto verši rodově mužským; to však Danielova skutečná slova nepotvrzují. Jeho slova označují malý roh jako ženského rodu a „ono“ (malý roh ženského rodu) svrhlo pravdu na zem a „ono“ (malý roh ženského rodu) jednalo a prospívalo.

Ve verši devět je výraz „malý roh“ v mužském rodě a představuje pohanský Řím. Vzešel z jednoho ze „čtyř větrů“, do nichž se řecká říše rozpadla. V tomto verši, v souladu s dějinami, pohanský Řím dobyl tři zeměpisné oblasti, když zaujal své postavení na trůnu země.

A z jednoho z nich vyšel malý roh, který se nesmírně zvětšil k jihu a k východu i k nádherné zemi. Daniel 8,9.

V jedenáctém verši (kde spor o „ustavičnou“ nalézá jedno ze svých hlavních bojišť) je malý roh označen zájmeny „on“, „jeho“ a „svůj“.

Ano, pozvedl se až k veliteli zástupu, a jím byla odňata každodenní oběť a místo jeho svatyně bylo strženo. Daniel 8,11.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Každá zásada ve slově Božím má své místo, každá skutečnost svůj význam. A celá stavba, co do záměru i provedení, vydává svědectví o svém Autorovi. Takovou stavbu nemohla pojmout ani utvářet žádná mysl kromě mysli Nekonečného.“ Education, 123.